

ANARCHIST BLACK CROSS

NIEUWSBRIEF # 3 MAART 2006 AMSTERDAM

Dit is de derde nieuwsbrief van het
ABC Amsterdam,
de artikelen die hier zijn opgenomen zijn
maar en deel van onze werkzaamheden.
Ons voornaamste doel is jullie te
informeren over de strijd binnen de muren
van de staat en deze uit te breiden naar de
straat.
Je kan jezelf informeren door een email
naar ons te sturen o.v.v. nieuwslijst, je krijgt
dan regelmatig nieuwsberichten over de
ontwikkelingen rond gevangenen, repressie
en de strijd daar tegen.
Helaas kost het ondersteunen van
gevangenen geld, kan jij iets missen?
Neem dan gerust contact op;

ABC Amsterdam
postbus: 16521
1001 RA Amsterdam
abcamsterdam@squat.net
http://squat.net/abcamsterdam

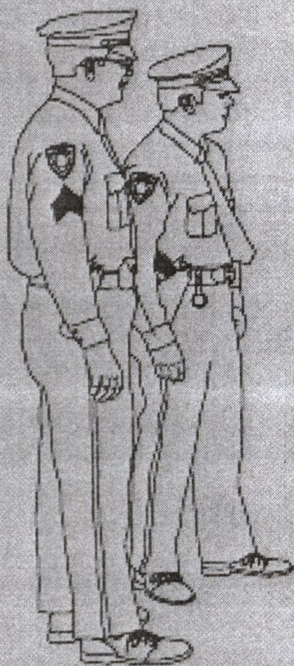

Revolución

He buscado en el silencio
La respuesta, a muchas cosas
Quietud, que llena el tiempo
Muerte en silencio de horas.
Horas, horas,
Siempre muertas.
Vacias de sentimiento,
Vacias de tantas cosas.
Como explicar lo que siento
Cuando lo que siento
Cuando lo que siento es viento.
Luchar, seguit adelante,
Nadie me dara respuesta,
A tanta guerra, tanta hambre,
Tanta moral, falsificada
Tanto corazón cobarde.
La vida a veces, absurdo trajin
Dame alma, valor.
Valor que nunca me falte,
Idea, amor y ambición,
Dame vida, otra gente como yo,
Gente que busca respuestas,
Gente contra la opresion,
Y no es una utopía,
Llegara un mañana mejor,
Donde los pueblos no sufran
Ni acampe el desamor
La tortura y sinrazón
Cada vez somos más voces
Latiendo en un mismo corazón
Cada vez, somos más espadas,
Ya sea palabra o canción.
La vida, absurdo trajin,
Dame alma valor,
Valor para resistir al verdugo
Y al yugo de la opresión,
Buscare un mañana nuevo
Porque nunca estare solo,
A millones de personas
Nos une un mismo clamor
Por la libertad, por la vida,
Viva la revolución.

Anoniem
december 2005

voor de afschaffing van staten, grenzen en gevangenissen.

Lawaaidemo voor vluchtelingen.

10 december 2005

Ongeveer 15 mensen hebben muziek en lawaai gemaakt en gezwaaid naar vluchtelingen in de vluchtelingenbajes 'Nieuwe Loyd', in Amsterdam.
Vluchtelingen en demonstranten konden communiceren en elkaar goed verstaan.

Noodkreet uit de Spaanse kerkers

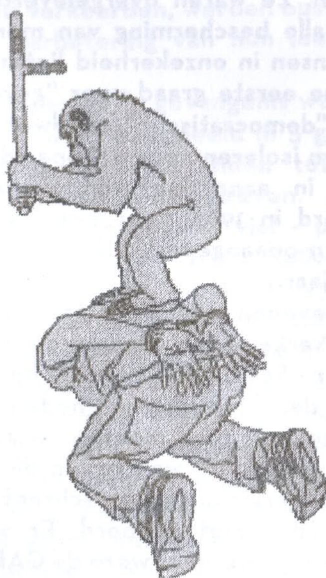
Hamed Hamed Belaid is een libertaire gevangene die al vijftien jaar onder het isolatieregime FIES is onderworpen. Vanaf het ontstaan van dit type geheime detentie-omstandigheden staat Hamed vooraan in de strijd tegen deze verschrikkelijke onderdrukking die al aan verschillende kameraden het leven heeft gekost door de aanhoudende eenzaamheid, folter en mishandeling. Na een aantal jaren van intensieve strijd binnen de muren is het georganiseerd verzet ten onder gegaan, mede door gebrek aan een sterke ondersteuning van mensen buiten. Het is namelijk vooral die zwakke schakel in de keiharde bajesstrijd geweest die veel gevangenen de hoop heeft ontnomen op enige verbetering van de omstandigheden. Zonder een degelijke solidariteit op straat werden de kameraden immers enkel harder aangepakt omdat toch niemand op de hoogte was van de repressie die volgt op verzet.
Onlangs heeft Hamed daarom een noodkreet de wereld in gestuurd om mensen in heel Europa op te roepen de strijd voort te zetten zodat de isolatie doorbroken wordt en de mensonterende omstandigheden eindelijk zullen veranderen. Hamed zelf is verbitterd over het uitblijven van actieve solidariteit met name omdat hij altijd is blijven strijden met alle gevolgen vandien. Hij voelt zich momenteel totaal vergeten. Vooral nu hij verder is geisoleerd van anderen dan ooit tevoren. Hamed verblijft tegenwoordig namelijk in een FIES bunker waar verder niemand verblijft. De hele afdeling is verlaten maar hij blijft zitten.
Wij roepen daarom op tot een nieuwe impuls aan de strijd tegen het FIES regime om Hamed te bevrijden van de vernedering en eenzaamheid. Begin daarom met sturen van een brief of kaartje aan deze kameraad in strijd. Op onze website is een standaard brief te vinden die verstuurd kan worden naar de gevangenisdirectie met de eisen voor verbetering van zijn omstandigheden.

Hieronder een vertaling van een deel van zijn laatste communique aan de wereld wat heet;
'5475 dagen achter slot en grendel'.

"5475, dat zijn het aantal dagen die mijn gevangenschap telt. Een gevangenschap die is opgezet en uitgevoerd door de martelende en facistische Spaanse staat. Zij die zeggen voorstander te zijn van democratie en vijheid. 5475 dagen, uitgedrukt in tijd, zijn vijf jaren zonder onderbreking in vernietigingskampen zonder dat de staat enige verlichting heeft gegeven aan mijn situatie van isolatie.
Ik blijf achter in de isolatie eenheden van de staat.

In de voorste linie, in de loopgraven, geen overgave zonder te vechten, niet een stukje van mijn vitale ruimte. Soms vraag ik me af; "Waar ben je?" als steeds meer tijd voorbijgaat. Hoe meer jaren er voorbij gaan, des te eenzamer ik mezelf hier tref. Geen twijfel over mijn strijd, want dat is waarvoor ik besta. Maar ik begin te twijfelen tot op welke hoogte jullie de libertairen, de bevrijden, betrokken zijn bij deze strijd om de muren van de gevangenissen neer te halen. Om deze afwijking, de isolatie modules, te laten verdwijnen.
Ik ga strijdend door, jullie ook? Nu jullie mij achterlaten om mijn wonden te verzorgen, wordt er zout op gestrooid. Hoewel, jullie stilte waar ik nu mee te maken heb brengt mijn leven terug tot de ergste folter waar ik onder kan lijden. Mijn lichaam en geest kunnen niet meer gefolterd worden, en ze zijn er maar in geslaagd om me een beetje te verwonden. Soms kan ik me het waarom van deze stilte maar niet verklaren.
Jullie, libertairen uit het hart, moeten de wereld vertellen dat 5475 het getal is van Hamed Hamed Belaid. Als jullie niks doen om een oplossing te bieden voor de vormen van folter tegen mij, dan zal dit getal alleen maar oplopen."

Hamed Hamed Belaid
CENTRO PENITENCIARIO MANSILLA LAS MULAS
Apdo 18
24210 Mansilla las Mulas - León
Spanje

Duits consulaat in Amsterdam aangepakt.

8 december 2005

José is niet alleen !

in de nacht van 7 op 8 december hebben wij de gevel van het Duitse consulaat
aan de Honthorststraat te Amsterdam met enkele verfbommen bewerkt.
Ook werden de sloten van de toegangsdeur dichtgelijmd.
Op dit moment zit José Fernández Delgado in de gevangenis van Keulen in Duitsland.
Hij zit in totale isolatie, zonder personlijke spullen en naakt.
Hij weigert gevangenis kleding te dragen en is eind Oktober voor 13 dagen in hongerstaking gegaan waarvan de laatste 4 dagen ook in drinkstaking.
Hij verzet zich met al zijn middelen tegen het isolatie/gevangenis systeem waar hij onder lijdt.
Wij laten hem niet alleen vechten !
Vandaar dat wij het duitse consulaat onder handen hebben genomen,
om zo onze solidariteit te tonen.
Wees niet passief ! Vecht mee !

Vrijheid voor de Aachen 4 !
Vrijheid voor de anarchistische gevangenen waar ter wereld dan ook !

voor een wereld
zonder gevangenissen !
voor een wereld zonder staten !

De Nachtschilders

Oud en Nieuw bij uitzetbajes Nieuwe Lloyd.

1 januarie 2006

Om kwart voor 12 verzamelden zich 50 mensen op de Tafelbergweg te Amsterdam. Klokslag 12 uur werd er een solidaire nieuwjaarsgroet over de hekken en door de trailies gebracht, ging de eerste romeinse kaars de lucht in en begonnen we luid te schreeuwen en lawaai te maken met meegebrachte muziekinstrumenten en fluitjes. Enkele spandoeken werden aan het hek opgehangen met nieuwjaarsleuzen en solidaire groeten. Er was veel contact met de mensen binnen, waar gedanst werd op het ritme van de sambaband en de lichten aan en uit flikkerden. We trokken langzaam langs de bajes. Op steeds meer cellen gingen de lichten aan (en uit en weer aan...). Van diverse kanten uit het cellencomplex werd "Happy New Year" geroepen. Toen we na ruim driekwartier nog eens teruggingen naar het begin, raakten we in gesprek met twee mensen binnen. Zij stonden op de tafel in hun cel en schreeuwden door het ventilatierooster dat ze onschuldig vastzitten, verbolgen zijn over hun behandeling en hulp willen. Van onze kant verliep het gesprek via de megafoon en gaven ze het telefoonnumer van een vluchtelingen steungroep.

>>>>

Getuigenissen van een FIES-gevangene

Laudelino Iglesias Martinez

over 26 jaar van detentie en isolatie door Sonja

In november sprak Laudelino Iglesias Martinez in Amsterdam en Nijmegen over zijn ervaringen in de Spaanse gevangenis. Dit is een verslag van zijn verhaal, waarin hij vertelde over de historie van de strijd van de gevangenen sinds de dood van Franco, zijn rol daarin en hoe de staat alle mogelijke middelen gebruikte om gevangenen de mond te snoeren.

Toen Laudelino in augustus 2004 vrijkwam, had hij 26 jaar in de gevangenis gezeten, waarvan 14 jaar in F.I.E.S.(Fichero Interno de Especial Seguimento). Er is reeds veel geschreven over dit beruchte isolatieregime, dat Spanje in 1990 invoerde als pressiemiddel tegen gevangenen die te boek stonden als vluchtgevaarlijk en opstandig. Slechts weinig gevangenen krijgen de kans om zelf te vertellen wat er zich achter die muren heeft afgespeeld en wat dat met hen deed. In 1997 verscheen het dagboek van de in januari 2005 overleden Xosé Tarrio, waarin hij op aangrijpende wijze de nachtmerrie die gevangenis heet afschildert. De verhalen van deze mannen zijn om nooit meer los te laten. Om goed te beseffen dat niet de opstandeling een gevaar is; maar de staat.

De achtergeblevenen

In 1976 en 1977 werden twee amnestiegolven afgekondigd voor de politieke gevangenen van Franco. De sociale gevangenen, die in die jaren de bajessen nog bleven vullen door aanhoudende sociale en economische malaise in Spanje, werden vergeten. Hoewel Franco dood was veranderde er weinig, zowel voor de mensen buiten als voor gedetineerden. Ze waren overgeleverd aan de grilligheden van bewakers die alle bescherming van mensenrechten aan hun laars lapten en mensen in onzekerheid lieten over hun toekomst. Het speciale regime eerste graad voor "gevaarlijke" gevangenen, dat de nieuwe "democratische"grondwet onderschreef, kon mensen opsluiten en isoleren voor onbepaalde tijd. Laude kwam al als jonge jongen in aanraking met opvoedingsgestichten en bajessen, maar werd in 1980 voor het laatst veroordeeld voor kleine diefstallen en onaangepastheid. Voor zo'n diefstal werd hij veroordeeld tot 10 jaar.

Om de achtergeblevenen een stem te geven werd begin jaren tachtig vanuit de kerkers van Madrid de APRE (Associatie van Gevangenen onder Speciaal Regime) opgericht. APRE eiste verbetering van de leefomstandigheden in de bajes. De penitentiaire wetgeving zou moeten worden toegepast met respect voor mensenrechten, waarvan in die tijd niets meer over was. APRE deed hongerstakingen en schreef talloze oproepen en eisen, maar ze werden niet gehoord. Er werd overgegaan tot hardere acties: muiterij. Hiervoor werd de GAPEL

(Gewapende Groep van Strijdende Gevangenen) in het leven geroepen. aan de zijde van de APRE, alleen met andere middelen en een verdergaand doel voor ogen; ontsnapping. De mensen die zich onder GAPEL verzetten, voorzagen geen enkele positieve ontwikkeling in hun detentie, ook niet onder zogenaamd verbeterde omstandigheden en streefden naar absolute vrijheid.
Laude vertelde dat ze door middel van barricades en gijzelingen van bewakers vrijlating of op zijn minst menswaardige detentie eisten, zonder de gebruikelijke fysieke represailles. Van alles wat ze in de bajes maar konden vinden aan metaal werd een profisorisch wapen gemaakt, om de kampbeulen mee in bedwang te houden. Meestal kwamen ze niet verder dan de binnenplaats, maar een keer is een groep ook daadwerkelijk buitengekomen. Helaas niet voor lang en de gevolgen waren als altijd gruwelijk.

F.I.E.S.
Rond 1990 had de staat genoeg van de GAPEL en deed er alles aan haar te breken. Plots werden mensen zonder tekst of uitleg door bewakers overgeplaats naar andere gevangenissen waar ze in aparte modulen werden geplaatst, afgezonderd van andere gedetineerden. Bij aankomst in deze nieuwe bajessen werden hun kleding en persoonlijke bezittingen afgenomen, door een röntgenapparraat gehaald (hetgeen met enige regelmaat werd herhaald), mensen die verslaafd waren konden heroïne en andere verdovende middelen van de gevangenisarts krijgen, maar zij die dat nog niet waren, werd sterk aangeraden die vooral ook te nemen. Hiermee werd de eerste stap gezet om sterke individuen afhankelijk te maken en te vernietigen. Veel mensen zijn in de bajes verslaafd geraakt en besmet met HIV.
Maanden van onzekerheid en absolute isolatie, desoriëntatie en woede volgden. Er werd niet gelucht en evenmin werd toegestaan contact te hebben met familie of advocaten. De gevangenen, die in absolute onzekerheid verkeerden, werden opstandig en besloten in actie te komen en verbetering van hun leefomstandigheden te eisen.
Met deze isolatiemodulen in de gevangenis werd F.I.E.S ingevoerd. Het gevangenisregime werd opgedeeld in 5 graden, oplopend van een detentieregime met veel vrijhden tot een van extreme afzondering zoals hierboven beschreven. Afhankelijk van de categorie waaronder een gevangene viel - politiek, sociaal maar vluchtgevaarlijk, goed gedrag-, werden talloze mensen van het leven afgesneden. Pas in 1997 werd dit regime "gelegaliseerd", nadat het jarenlang geheimgehouden was. Dagelijks werden mensen gefouilleerd, gevisiteerd, gedrogeerd en afgeranseld. De artsen keken toe hoe mensen bewusteloos werden geslagen en aan hun bed werden vastgeketend, vaak voor meerdere dagen, zonder te kunnen eten en drinken. Dat wil zeggen; het werd wel voor ze neergezet, maar door de boeien konden ze het niet eens aanraken. Laude vertelde dat hij op een dag weigerde gefouilleerd te worden en in worsteling geraakte met de bewakers. Nadat één van de bewakers hem begon te wurgen, wist hij een vinger in diens oog te duwen. Hij liet los maar Laude werd geïnjecteerd met een zwaar verdovend middel dat hem dagenlang in een schemerbewustzijn

Na ruim een uur herrie maken en enkele liederen van Mokums Revolutionair Koor, vertrokken we weer naar de binnenstad van Amsterdam, helaas zonder de mensen die binnen zitten.

Het is lang gebruikelijk geweest om in Nederland met Oud en Nieuw naar de bajes te gaan en daar een solidaire nieuwjaarsgroet te brengen. Wij willen dit weer oppikken en gaan volgend jaar zeker opnieuw naar een bajes.
We zijn niet compleet -
de gevangenen ontbreken nog.

Anarchistische Groep Amsterdam

Bajesboten in aanbouw bezet.

27 januari 2006

De actiegroep 'Migranten welkom' heeft twee detentieboten in aanbouw te Zaandam bezet.
De boten zijn bestemd voor het opsluiten van 'illegale migranten' en uitgeprocedeerde asielzoekers in afwachting van hun uitzetting.
Deze twee nieuwe bajesboten zijn ingericht voor elk 600 personen en worden gebouwd door Ursum Bouwsystemen B.V..
De bezetting duurde 10 uur en resulteerde in de arrestatie van 23 personen op de boot.
Gedurende de hele bezetting was er een buitenploeg van 45 mensen die een van de toegangspoorten van het bouwterrein blokkeerden.
In de avond werden alle 23 arrestanten vrijgelaten, op dit moment word er nog steeds gewerkt aan de boten en zal er een waarschijnlijk naar Krimpen aan de IJssel gaan om daar te dienen als instrument van de deportatie machine.
(meer hierover elders in dit nummer)

hield, naakt vastgebonden aan zijn bed. De bijverschijnselen van die drug hebben hem maanden in de greep van paranoia gehouden.
Op een gang van een FIES module zat altijd een lege cel tussen twee bewoonde cellen in, wat contact met medegevangenen verder bemoeilijkte aangezien het überhaupt niet toegestaan was met elkaar te praten. Om ontsnapping onmogelijk te maken werden de gevangenen iedere ochtend na het ontbijt één voor één geboeid uit hun cellen gehaald en overgeplaatst naar een andere. De oude werd dan grondig doorzocht en leeggehaald. Tegen de tralies werd geslagen met stokken om te kijken of die niet doorgezaagd waren. Eigenlijk een vrij onhaalbare klus, want dat waren holle stalen buizen met in het midden een loszittende stalen pen, die, als je er tegen zaagde mee draaide en dus nooit in tweeën ging. Ook kwamen bewakers altijd met maar een celsleutel op zak de gang op, zodat in geval van gijzeling niet verder gekomen kon worden dan de gang en ook andere gedetineerden niet bevrijd konden worden.
Achter de hoge muren leken de FIES gevangenen mooi opgeborgen. Zelfs heimelijk incidenteel contact met gedetineerden van de normale afdelingen resulteerde enerzijds in niet veel meer dan ongeloof; zoiets kon toch niet bestaan, en anderzijds de angst om zelf voorgoed achter de tralies te verdwijnen. Sommigen konden de druk niet meer aan en hebben zich neergelegd bij de onderdrukking en het geweld. Anderen bleven zich verzetten; met pijn en moeite en weing resultaat. Alleen vrijlating was de verlossing uit FIES; ontsnapping of verzachting bestond niet.

Zelfmoord
Ten slotte sprak Laude nog apart over de inzet van het doodseskader GAL (Anti-terroristische Bevrijdingsgroepen) in de gevangenis. Buiten de bajes heeft de Spaanse staat met dit officieel niet bestaand doodseskader de onafhankelijkheidsbeweging van Baskenland, maar ook andere militante verzetsgroepen proberen te slachten. Op heel mysterieuze wijze verdwenen mensen uit de verzetsbewegingen, en werden niet of half opgelost in kalk terug gevonden. Om het aanhoudende verzet in de bajessen te breken, werd er onder gevangenen geëxpirementeerd met de bereidheid elkaar af te maken. Enkele anarchistisch georiënteerde gevangenen zijn door de gehieme dienst benaderd met het verzoek een rel uit te lokken en daarbij leden van ETA (communistisch georiënteerde Baskische onafhankelijkheidsbeweging) of GRAPO (Marxistisch-Leninistisch georiënteerde militanten) af te maken. Ze zijn hier niet op in gegaan en hebben de beoogde doelwitten van de staats avances verwittigd. Het was zelfmoord geweest voor de links militanten als de staat haar zin had gekregen.
Desalniettemin zijn velen gestorven in Spaanse gevangenissen; door AIDS, mishandeling, moord, "zelfmoord" en zij die er lopend uit zijn gekomen hebben de dood van veel te dichtbij gezien... Xosé Tarrio heeft na jarenlange gevangenisstraf in 2003 slechts vier maanden in vrijheid van zijn leven kunnen genieten. Dit viel zwaar en hij werd opnieuw veroordeeld. In 2004 sloeg zijn HIV-infectie genadeloos toe. Zijn gezondheidstoestand verslechterde en een

herseninfarct werd aangezien voor een griepje.
Na vier maanden van verbeterignen en verslechteringen, raakte hij op 20 oktober in een diepe coma, twee januari 2005 stierf hij nog geen 38 jaar oud. Zijn dagboek is indringend en hartverscheurend, zoals ook het verhaal van Laude, die nog steeds moeite heeft met het leven buiten. Toen hij opgesloten werd had hij veel moeite met en wrok jegens het systeem. De wereld die hij nu aantreft is harder, materialistischer en minder strijdbaar. Hij vertelde me teleurgesteld te zijn in het revolutionaire elan van vandaag de dag, verward door het desinteresse van de mensen buiten, de harde veranderingen, de individualisering en het toenemende consumentisme; maar in ieder geval wil hij nooit meer naar binnen.

Financiële steunactie voor Anarchisten tegen de Muur in Israël

Anarchist Black Cross Amsterdam en de Anarchistische Groep Amsterdam (AGA) zijn in Nederland een financiële steuncampagne gestart voor de Israëlische 'Anarchisten tegen de Muur'. De voornaamste redenen zijn de talloze veroordelingen die nu, na twee jaar strijd aan de rol gaan en dat voor de mensen die vaak zijn opgepakt, de gevolgen verstrekkend kunnen zijn.
De Vrije Bond heeft al een aardige duit in de zak gedaan en bij deze vragen we ook voor jouw bijdragen.

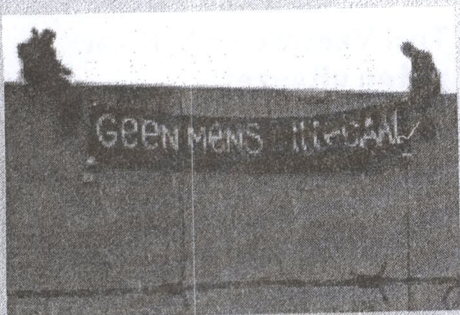
Al in eerdere nummers van de Directe Actie en op talloze anarchistische internetsites zoals www.devrije.nl heeft men al kunnen lezen van de strijd van de Israëlische anarchisten tegen de muur, ook zijn er meerdere malen sprekers uit Israël geweest die uitvoerig over deze zaak gesproken hebben.
De campagne is het gevolg van een oproep hiertoe van de anarchisten uit Israël, die door hun acties momenteel 40 rechtzaken hebben lopen.
Zie hiervoor de website http://www.awalls.org

De 'Anarchisten tegen de Muur' voeren al een aantal jaar onverdroten actie tegen de bouw van de muur die Israël moet scheiden van de Palestijnse gebieden. Uniek is de samenwerking met de bevolking van diverse Palestijnse dorpen die reeds tot honderden acties tegen de bouwwerkzaamheden heeft geleid. Uitgangspunt van dit protest is het zich op een geweldloze directe wijze keren tegen de Israëlische bezettingsmacht.
De 'Anarchisten tegen de Muur' hebben ondermeer de volgende rechtszaken lopen:

Turi Vaccaro na halfjaar zitten uitgezet.

februari 2006

Turi Vaccaro, de vredesactivist die twee F-16's op de vliegbasis Woensdrecht heeft gesaboteerd is begin februari vanuit de gevangenis in Breda overgebracht naar het uitzetcentrum Zestienhoven, daar heeft men geprobeerd hem naar Italie uit te zetten, wat mislukt is omdat hij de boel zwaar had gefrustreerd.
Turi heeft ondertussen een halfjaar vastgezeten in Breda en is veroordeeld in de aanzienlijke schade die hij heeft aangericht.
Zo heeft hij enkele unieke computer systemen van de F16 bommenwerpers vernietigd.
Enkele keren is er een lawaaidemonstratie geweest en er zijn solidariteits acties geweest; er zijn militaire voertuigen beklad en hekken van militaire basissen kapot geknipt.
Op 18 februari is hij uiteindelijk uitgezet naar Italië (dit is dan de 11de keer dat hij is uitgezet)
Op 16 maart is eindelijke zijn hoger beroep dat hij tegen de uitspraak had aangespannen.
Turi is al zeer lang actief in de antimilitaristische beweging en was in de jaren 80 ondermeer actief tegen de militaire basis Comiso in Sicilië, en de militaire basis Woensdrecht.

Directe actie bij vreemdelingen bajes Kamp Zeist

11 februari 2006

Ongeveer 80 personen uit heel het land arriveerden in de middag bij het buitenste hek van Kamp Zeist in Soesterberg.
Binnen enkele minuten was er 30 meter hek verwijderd en waren 4 personen op een 5 meter hoge muur geklommen, zei keken uit over het gigantische complex en hadden contact met ongeveer 30 mensen die in hun cellen zatten.
Met de ondersteuning van de SEALS (Strijdbaar Ecologisch Anarchistisch Levend Schild) werd er door andere mensen leuzen geklad op de muur van de gevangenis.
Na een halfuur trok de meerderheid van de groep weg om aan de andere kant van het complex een lawaaidemonstratie te doen, zij werden daarbij versterkt door de Sambaband en een mobile geluidsinstallatie.
Na enkelen uren klommen de mensen van de muur en konden zich bij de mensen buiten het hek voegen zonder te worden gearresteerd.
De actie was een burgerinspectie van de AAGU (Anarchistische Anti-Deportatie Groep Utrecht) om de uiterst slechte detentie omstandigheden van de mensen, waaronder ook kinderen, die zijn opgesloten te inspecteren.
Niet dat zij een humaner gevangenis systeem willen maar een totale afschafing van de vreemdelingen bajessn en open grenzen voor iedereen.

* Elf mensen worden beschuldigd van het deelnemen aan rellen en illegale samenscholing waarbij sommigen ook een aanklacht hebben lopen wegens het beledigen van politiemensen.
Dit vanwege een wegblokkade voor het ministerie van Defensie in Tel Aviv nadat de groep door het leger niet werd toegestaan de bezette gebieden binnen te trekken.

* Twee personen worden beschuldigd van het deelnemen aan rellen na arrestaties bij een demonstratie in het Palestijnse dorp Budrus. Hier werden de bulldozers geblokkeerd die ingezet werden voor bouwwerkzaamheden aan de Muur. De arrestatie volgde in het dorp zelf, waar het leger naderhand een inval deed.

* Een minderjarige wordt beschuldigd van het beledigen van een politieofficier onder verzwaarde omstandigheden na deelname aan een demonstratie in de Hebron-regio. Israël bouwde hier een weg naar een illegale joodse nederzetting dwars door een Palestijnse boerderij. Getracht werd de bulldozers die voor dit karwei waren ingeschakeld te stoppen. De verzwaarde omstandigheden bestaan eruit dat getracht werd een Palestijn te ontzetten die was gearresteerd.

* Twee mensen worden beschuldigd van belediging van een politieofficier onder verzwaarde omstandigheden en de intentie om de wet te overtreden. Ze werden eenvoudigweg opgepakt bij een nachtwake na te hebben opgeroepen tot deelname aan een wegblokkade. Ze werden door de politie ernstig mishandeld. Daarbij werd de hand van een vrouw gebroken, terwijl een jongen een aantal ribben brak. Ze werden weliswaar vrijgesproken maar de proceskosten moeten nog worden betaald.

* Drie mensen worden beschuldigd van het blokkeren van de weg in Tel Aviv. De aanklacht is het gevolg van een demonstratie in deze stad die gehouden werd nadat Itay Levinsky, een van de leden van de groep tussen zijn neus en oog was geschoten tijdens een demonstratie in het dorp Kharbatha op de West Bank. Hij verloor hierdoor een deel van zijn gezichtsvermogen.

* Zes mensen worden beschuldigd van obstructie van een politieman en ongehoorzaamheid aan een bevel. Het zestal had zich in Kharbatha op het dak van een huis verschanst dat het leger trachtte te vernielen. Het huis behoorde toe aan een van de belangrijkste organisatoren van de acties tegen de muur in dit dorp en werd vernietigd enkele dagen nadat in het dorp acties startten tegen de bouwwerkzaamheden tegen de muur.

Stort dus een bedrag op giro 5171886 van ABC Amsterdam dat schriftelijk te bereiken is via Postbus 16521, 1001 RA Amsterdam.
Als je geld stort stuur dan ook even een mailtje (waarin vermeldt het overgemaakte bedrag) naar de AGA of ABC, dan weten wij hoeveel er binnen komt, zonder te hoeven wachten op afschriften.
agamsterdam@yahoo.com of abcamsterdam@squat.net

Brief uit een PI in Nederland

Aan de kameraden van Amsterdam,

Vanuit de nieuwe insluiting, waaraan de fascisten me hebben onderworpen, wil ik mijn meest complete blijheid duidelijk maken. Ik heb gezien dat de roep van de rebellie, de strijd en de liefde aanwezig zijn in dit kleine land, vol met grote kameraden. Dat wil niet zeggen dat ik voorheen de realiteit van de strijd hier niet kende. Toen ik nog in de isolatieafdelingen van mijn land zat, ontving ik kaarten van kameraden van hier. Maar na de kameraden van hier te hebben leren kennen en met hen gepraat te hebben, geloof ik dat het werk dat jullie doen erg belangrijk is en ik geloof dat Nederland een fantastische schakel kan zijn voor onze strijd voor een vrije wereld, zonder gevangenissen en onderdrukking.
De waarheid is dat ik veel problemen heb gehad, vooral met de taal, ook omdat de werkelijkheid van de gevangenissen in mijn land anders is. Maar ik verzet me, en vooral wanneer ik mensen zie en spreek wiens ideeën verwant zijn aan de mijne; met het hart gereed voor een gemeenschappelijke zaak, de vrijheid en de strijd tegen alle vormen van fascisme.
Door middel van deze korte regels, bedank ik voor alle solidariteit en hulp die ik van jullie krijg, en ik hoop dat ik binnenkort, als ik van gevangenis ben veranderd, kan doorgaan met schrijven, na de werkelijkheid van deze spelonken beter gezien te hebben.
Tot dan een krachtige en revolutionaire omhelsing aan iedereen die gelooft en vecht voor het juiste, de vrijheid en de waardigheid.

Gegroet en anarchie!

Een anonieme gevangene
11 december 2005

A Tookie

Quisieramos todos y todas
Hoy ser para tí, hortelanos
Para labrar la tierra
Que hoy tu cuerpo,
Acaricia amigo nuestro,
Tan temprano.
Tanto corazon a tu lado,
Esperando tantos años
Verte vivir, resistiendo,
Y esperando,
Como se pasa la vida,
Y como se llega la muerte
Tan callando.
Decirte amigo "Tookie"
Lo que tu antes sabías,
A la justicia no la mueve la conpasión
Si no los hilos de la ira.
Alla, donde estes ahora,
Aqui donde nos quedamos,
Recuerda que siempre han habido
Millones de compañeros a tu lado,
Con banderas o palabras,
Resistiendo y golpeando.
Nada que decir de tus verdugos
Nada, que ya tod@s no sepamos,
Son semilla de basura,
Y hacen germinar parados,
De fascimos, de mentiras
De hambre y de condenados.
Aqui quedamos amigo
Continuaremos luchando,
Por tí, y por todos los condenados,
Por tí, y por la libertad del pueblo,
Por tí, y por que juntos podamos,
Levantar del olvido,
Al que tienen olvidado,
Por tí, y por una vida digna,
Por tí, por tí, contra sus leyes,
Su mentira, y inposiciones,
Así que aqui quedamos amigo
Pero ni olvidamos a tus verdugos,
Y nunca, nunca perdonamos.
Alli donde estes amigo,
Que este grito llegue a tu lado,
Por la vida, la libertad,
Por tanto y tanto hermano,
Aqui luchando, quedamos.

Anoniem
december 2005